

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a treia a Postului Mare, a Sfintei Cruci

Mă port cu cete de sfinți și de îngeri între cer și pământ și pun masă de cuvânt în cetea cuvântului Meu de pe vatra neamului român și închin așezarea la masă cu semnul sfintei cruci, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, după statul și așezarea slavei Domnului, căci Tatăl este deasupra, Fiul este jos la pieptul Tatălui, iar Duhul Sfânt este așezat la dreapta și la stânga întru lucrarea cea treimică a lui Dumnezeu, și iată numele sfintei cruci, Dumnezeu așezat în acest fel, după cum am fost Eu așezat pe altarul jertfei Mele, pe crucea pe care am sfințit-o Eu, Domnul, prin statul Meu lipit de ea, bătut în cuie pe ea de vrăjmașii Mei, iar Eu și cu ea, Eu și crucea, am rămas apoi mângâierea celor ce cred și urmează calea cu Domnul, calea crucii, odihna cea mai mângâioasă pentru sufletul omului iubitor și doritor după Domnul pe pământ toată viața lui, cu crucea vieții lui, iar altfel de mers pe calea vieții omului nu este mers cu Dumnezeu, ci este despărțirea de Dumnezeu a omului pentru voia sa însăși, o, și e plin pământul de oameni potrivnici lui Dumnezeu cu viața lor, ba chiar dușmani ai Domnului și ai numelui Lui mare și sfânt, ai Celui ce a făcut cerul și pământul și omul, o, și nu pot fi altfel cei ce-și iubesc voia de sine și mersul cel cu păcat pe pământ.

O, e slab omul, e slab de tot spre păcat, și de aceea nu-L vrea pe Dumnezeu cu el pe calea vieții, căci păcatul îl rușinează pe om înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor, așa cum s-a întâmplat în rai, după ce omul făcut de Dumnezeu s-a închinat păcatului și neascultării de Dumnezeu Făcătorul, că i-am așezat în rai pe om și pe femeie, iar ei n-au ascultat cu viața lor pe Dumnezeu, și s-au despărțit de Mine prin neascultare, o, și s-a sfiit Adam să-l văd gol și s-a temut apoi, iar Eu nu M-am mai arătat lui din clipa aceea, ca nu cumva să se sfiască și mai mult, și mai apăsător pentru goliciunea pe care și-o simțea, că asta face păcatul în om, îl umple de rușine, de nevoia de a se ascunde, o, și de atunci M-am făcut nevăzut de om, și așa stau, iar omul în rai doar Mă auzea, Îmi auzea mersul, treacățul și cuvântul cu care vorbeam, și atât, și am rămas întru cele nevăzute ale lui Dumnezeu până azi, iar omul face mereu păcat și se sfieste pentru el de Dumnezeu și de om, căci păcatul și bucuria cea pentru păcat îl fac apoi pe om să se tot ascundă și îl rușinează, și iată, e rușinos să păcătuiească omul, și se ascunde cu această rușine ca Adam în rai, o, și iată ce mare răceală, ce gros hotar, și de netrecut de gros hotar s-a așezat între om și Dumnezeu din pricina păcatului, după ce omul n-a mai rămas de partea lui Dumnezeu cu viața lui, cu crucea vieții lui.

O, nu mai știi, omule, să-ți faci prieteni sufletului tău îngreuiat sub păcatul tău, nu mai știi, iar tu ai atâta nevoie de mângâiere pentru greul din suflet, că ești mereu sub povară și crește ea mereu odată cu păcătuirea ta, cu despărțirea ta de Dumnezeu pentru păcat. Să știi să-ți faci prieteni sufletului tău, înseamnă să fii asemenea celui căruia voiești să-ți fie prieten, iar altfel prietenia nu ține, nu e pe potrivă duhul prieteniei în cei ce nu se aseamănă, căci omul își face apropiere numai pentru păcat, iar păcatul îi este dușman. O, nu poți nici pe Dumnezeu să-ți-l faci prieten cald și aproape dacă nu dai să-I fii pe plac, să semeni cu El, cu grijă mare din partea ta pentru aceasta.

Iată, femeia care crede și își zice că iubește un bărbat, o, biata de ea și de el, aceea îi face brâncă spre mizeria păcatului cu inima și cu trupul apoi, că nu-i altceva, nu-i iubire, ci e păcatul care atâta omul spre el, și pentru el se depărtează de Dumnezeu om pe om, pentru păcat și spre păcat, o, și asta este fața lumii oamenilor, și e potrivnică cu totul purtării crucii vieții, și iată, iată că mai multă minte are un copil de trei ani, decât un om căruia îi merge mintea și inima spre păcat, spre dragostea de păcat, și de aceea am spus Eu, Domnul, că a

copiilor este împărăția lui Dumnezeu, și a acelor care ca și ei nu caută spre păcat, nu trag cu păcatul, iar cine caută cu păcatul caută despărțirea de Dumnezeu, căci Eu sunt fără de păcat, și de aceea nu Mă voiește omul, o, și rămân să plâng pe urma omului care se tot desparte de Mine pentru păcat, iar calea crucii este calea cea cu Dumnezeu pe ea, și merg pe ea cei ce se sfințesc pentru ea.

Și acum taină mare așez în cartea cuvântului Meu și spun pentru cei ce au minte ca să înțeleagă cu ea, și iată ce spun: Cel ce se unește cu trupul și sângele Meu ar fi să nu se mai unească cu alte trupuri, că-Mi este mireasă Mie cel ce se împărtășește cu Mine, și trebuie să-Mi fie credincioasă Mie mireasa Mea, o, dar unde se mai găsește așa iubire de Dumnezeu, așa milă pentru ranele Mele purtate pentru mireasa Mea, așa credincioșie?

Iată, mănâncă tot felul de trupuri cei ce se împărtășesc cu Domnul când merg la biserică, iar Eu sunt amestecat de om cu toate câte lui îi plac pe pământ, și ajung să fiu ca și omul, că așa voiește el să facă cu Dumnezeu, așa s-a învățat, fără cruce să meargă pe cale cu Mine, fără statură sfântă, fără asemănare cu Mine, cu Cel ce i-a spus omului ce să mănânce după ce l-a făcut, o, dar n-a voit așa omul.

Când Eu, Domnul, dau să-Mi apropii mila Mea de omul greșit ca să-l curăț de păcatul făcut, el nu Mă primește cu ușa larg deschisă, el se tulbură, se neliniștește, își agită simțirea inimii și nicidecum nu se bucură că vin să-l scap de cele ce-l apasă, și care sunt scrise de satana în dreptul lui. Nu și-a însușit omul în rai păcatul, care l-a rușinat apoi și l-a îndemnat să se ascundă cu el, ba, din contra, a dat vina pe Dumnezeu, și a dat vina pe șarpele de satana, iar el nu și-a luat vina ca să-i pară rău și să se aplece pentru iertarea cea prin aplecare. A trebuit să cobor Eu de lângă Tatăl și să Mă nasc cu trup pământesc și să-Mi însușesc Eu vina pe care omul nu și-o poate însuși, o, și așa am arătat câtă batjocură aduce omul asupra lui Dumnezeu când el nu-și însușește păcatul făcut ca să-și ceară iertare de la Domnul, de la Cel ce are putere să ierte păcatele omului.

Scrie satana mereu, mereu pe cele ale omului, care nu sunt după voia lui Dumnezeu în om, și scrie satana că are ce să scrie, iar mintea omului nu mai are păsare pentru strânsura lui la satana și să plângă pentru iertarea cea de la Domnul ca să nu plângă la urmă, căci cine plânge la vreme, acela se sfințește pentru Dumnezeu, și se vede aceasta apoi prin purtarea lui smerită, sfioasă, prin iubirea de Dumnezeu și de semenii, prin părtășie sfântă cu biserica lui Hristos, o, că de două mii de ani bate satana spre biserica Mea s-o tot mânjească, să-i ia veghea, s-o ducă spre plăceri străine de calea crucii, iar Eu vegheaz cu cei din cer să stric lucrarea lui satana, să depărtez pânda lui, numai că omul își face voia, și cu ea apasă pe crucea pe care Eu o port de două mii de ani pentru soarta bisericii Mele de partea lui Dumnezeu, ca să nu piară ea prin lucrarea lui satana cel viclean.

O, măi satano măi, de două mii de ani te tot zvârcolești, tot dai să te încolăcești pe trupul bisericii Mele, iar Eu, Domnul, Mă găsesc acum să te biruiesc și să te rușinez, chiar dacă nu am acum ajutor de la creștini și de la mai-marii de peste ei, că iată, România Mea, țara Mea de venire a doua oară de la Tatăl cuvânt pe pământ, ea are pe divanul de sus dintre cei ce nu iubesc pe Domnul, căci ei iubesc mărirea lor, și nu sunt mărturisitorii lui Dumnezeu așa cum erau odinioară voievozii creștini ai acestui neam. Că iată-l pe voievodul românilor, pe mărturisitorul cel cu toată casa lui pentru credință și pentru cruce, pe vodă Brâncoveanu, mucenicul cel înconjurat de copiii cei muceniciți în fața lui de către păgâni pentru credința lor în Iisus Hristos, în cruce, în lucrarea bisericii străbune și în tot adevărul cel sfânt.

Iată ce frumos, creștin în fruntea țării, voievod cu Hristos în suflet și în faptă pentru neamul lui, neamul românesc, adevărat conducător credincios poporului său, căpetenie care și-a pus viața pentru țară și popor, și care nu s-a lepădat de această înaltă cinste de mucenic întru apărarea bisericii și neamului!

O, și iată ce fac cei de azi stătători pe divanul țării, că vând țara la străini cu tot cu popor! Dar cu toate aceste dureri, Mă găsesc să te rușinez și să te biruiesc, satano, care dai să-Mi culci la pământ via și gardul ei, și fac aceasta ție pentru că este scris în Scripturi să te biruiescă Hristos, Mielul lui Dumnezeu, și apoi să-i biruiesc pe toți cei care se împotrivesc lui Dumnezeu, pe toți antichriștii mari și mici, și să strig cu glas tare că este Dumnezeu și că ei sunt cei potrivnici, și va fi ca atunci când voievodul român, Mircea, i-a spus vrăjmașului care-i cerea să i se închine și să-i închine țara, i-a spus că-i este vrăjmaș și că va fi biruit, și așa a fost, că acești voievozi aveau crucea și aveau biruința prin ea.

O, mai sunt suflete mari în neamul român, mai sunt, și-i voi trezi la veghe și la rugăciune cu putere în ea, și vei fi biruit, satană, și vei fi rușinat de Mielul lui Dumnezeu, de Iisus Hristos, de al Căruia nume te temi tu și nu vrei să-l mai auzi pe pământ, dar, ce să-ți fac? Soarta ta aceasta este: să fii biruit de Hristos, de Cel pe Care tu nu-L poți birui, o, și să fii biruit de creștinii cei statornici, de cei cu crucea pe piept, de puterea crucii, care luptă pentru ei împotriva ta. Ai auzit? O, și vei tot auzi pe Cel Care are biruința asupra ta, satană, și nu uita că țara Mea de azi, la care vin cuvânt pe pământ acum, e țara în care tu pierzi, că așa este scris, și de aceea du-te departe, du-te în locuri pustii de Dumnezeu, du-te și așteaptă-Mă acolo ca să-ți dau ce ți-ai lucrat! Ai auzit? Du-te, îți spune ție Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt! Amin.

Iată, numele și puterea sfintei cruci lucrează așa, în numele Tatălui, și al Fiului și al Sfântului Duh, și nu uita, popor român, semnul și puterea sfintei cruci, căci cu acest semn Mă voi arăta, ca și acum două mii de ani, cu semnul Fiului Omului, precum este scris, cu crucea, care ucide pe satana.

Voi, cei necunoscători de Dumnezeu, și care v-ați făcut loc să stați deasupra poporului român, o, învățați cine este Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt și puterea sfintei cruci! O, nu mai rătăciți de partea duhului minciunii cu fața ascunsă, că nu mor oamenii de microbi, ci de păcate mor, că microb mai mare ca păcatul n-a fost și nici nu este pe pământ.

Iată, v-ați pus în sluba minciunii și îngenuncheați sub ea poporul. Căiți-vă și treziți-vă și nu dați spre batjocură poporul, o, că e păcat ce faceți, e păcat să luați ordine de la străinii de neam, și care nu-s de partea voastră, și voi știți aceasta că ei sunt dușmani sub haină ascunsă de ochii voștri. O, lăsați poporul să poată pentru soarta lui în țara lui! Fiți cu milă de popor, după al cărui cuvânt voi stați la locul de cârmuire peste țară!

O, fie-vă milă de copiii! Ce va fi cu copiii care se nasc acum? Se nasc copiii și vine vârtejul și îi ia, că îi ia în primire omul potrivit lui Dumnezeu, satana cel bine ascuns ca să nu fie văzut, și de unde dă ordine peste pământ, peste popoare, iar voi îi faceți jocul. O, nu! Nu mai greșiți! Lăsați creștinii să meargă la biserică! Lăsați-i, că ați greșit atingându-vă de lucrarea lui Dumnezeu! România este țară creștină și are la cârmă pe Domnul Iisus Hristos și crucea ca armă de biruință în lupta cu satana.

Vă strig să Mă auziți! O, auziți-Mă! Voi, cei de pe scaunele de sus, fiți credincioși cuvântului Meu de peste voi, și prin care strig și la voi să Mă auziți! Mă găsesc să slobozesc semne și minuni sfinte ca să vă întorc cu fața spre Dumnezeu și cu urechea spre glasul lui Dumnezeu, Care strigă la voi, căci Eu, Domnul, trebuie să împlinesc ceea ce cuvintez.

Acum pun pana jos și las masa de cuvânt înaintea celor ce iau de pe ea ca să asculte, sau ca să nu asculte de cuvântul Meu. Iar Eu am grăit acum peste pământ și peste oameni în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, și dau nădejde neamului român creștin, și cerul întreg așteaptă biruința Mea și a lui asupra omului potrivit lui Dumnezeu, satana.

Și sus credința și crucea și viața sfântă, fii români, fii creștini, iar duhul pocăinței să cuprindă în el neamul creștinesc, că e vreme de post și de rugăciune pentru duhul învierii, iar Eu, Domnul, așa am biruit, și prin credință și prin cruce am biruit, și așa biruiesc și creștinii Mei, ca Domnul lor biruiesc și ei.

Și las acum peste voi pe Duhul Sfânt Mângâietorul și mângâierea Lui pentru cei binecredincioși lui Dumnezeu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Amin, amin, amin.

22-03/04-04-2021